

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 360/2012

2012 m. balandžio 25 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms valstybės horizontalios pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) Reglamentu (EB) Nr. 994/98 Komisija įgaliojama reglamentu nustatyti ribą, už kurią mažesnės pagalbos priemonės nelaikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, ir dėl to joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas;
- (2) remdamasi tuo reglamentu Komisija priėmė 2006 m. gruodžio 15 d. Reglamentą (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai ⁽³⁾, kuriame vienam pagalbos gavėjui trejų fiskalinių metų laikotarpiui nustatoma bendra *de minimis* 200 000 EUR riba;
- (3) Komisijos patirtis taikant valstybės pagalbos taisyklės įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugas pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį, rodo, kad riba, už kurią mažesnės tokios įmonės suteiktos lengvatos gali būti laikomos nedarantiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) neiškraipoma konkurencija arba nekeliamas tokia grėsmė, kai kuriais atvejais gali skirtis nuo Reglamentu (EB) Nr. 1998/2006 nustatytos bendros *de minimis* ribos. Iš tiesų, bent jau kai

kurios iš tų lengvatų gali būti laikomos kompensacija už papildomas išlaidas, susijusias su visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu. Be to, daug veiklos rūšių, laikomų visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimu, yra riboto teritorinio pobūdžio. Todėl kartu su Reglamentu (EB) Nr. 1998/2006 reikėtų priimti reglamentą, kuriame būtų nustatytos specialios *de minimis* taisyklės įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. Reikėtų nustatyti *de minimis* pagalbos, kurią kiekviena įmonė gali gauti konkretų laikotarpį, ribas;

- (4) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, pagalba, skiriama įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, neturėtų būti laikoma darančia poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir (arba) iškraipyti konkurencijos arba kelti tokią grėsmę, jeigu bendra visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančiai įmonei skiriamos pagalbos suma neviršija 500 000 EUR per bet kurį trejų fiskalinių metų laikotarpį. Atsižvelgiant į keleivių vežimo keliais transporto sektoriaus vystymąsi ir į daugiausia vietinio pobūdžio visuotinės ekonominės svarbos paslaugas šioje srityje, nėra tinkama taikyti mažesnę ribą šiam sektoriui, jam turėtų būti taikoma 500 000 EUR riba;
- (5) siekiant nustatyti, ar neviršijama ta riba, reikia vertinti tuos fiskalinius metus, kuriuos fiskaliniais tikslais vertina atitinkamos valstybės narės įmonė. Santykinis trejų metų laikotarpis turėtų būti vertinamas etapais, kad kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą būtų nustatytas bendras per atitinkamus fiskalinius metus ir per praėjusius dvejus fiskalinius metus suteiktos tokios pagalbos dydis. Todėl būtina atsižvelgti į valstybės narės suteiktą pagalbą, net jeigu ji buvo visa arba dalinai finansuojama Sąjungos lėšomis išteklių. Neturėtų būti sudaromos sąlygos nustatyti *de minimis* ribą viršijančią pagalbą išskirstyti į mažesnes dalis tam, kad jos patektų į šio reglamento taikymo sritį;
- (6) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti skirtai pagalbai. Todėl pagalbą gaunančiai įmonei turėtų būti raštu pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, kurioms skirta pagalba. Šiame pavedime turėtų būti nurodytos visuotinės ekonominės svarbos paslaugos, kurioms teikti įmonei suteikiama pagalba, tačiau jame nebūtinai turi būti pateikta visa išsami informacija, kaip nustatyta 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendime 2012/21/ES dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai,

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.⁽²⁾ OL L 8, 2012 1 11, p. 23.⁽³⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas ⁽¹⁾;

(7) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žemės ūkio produktų pagrindinės gamybos, žuvininkystės, akvakultūros ir krovinių vežimo keliais sektoriuose, į tai, kad šių sektorių įmonėms retai pavedama teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas ir į riziką, kad Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus tuose sektoriuose gali atitikti mažesnės pagalbos sumas, negu nurodyta šiame reglamente, šis reglamentas neturėtų būti taikomas šiems sektoriams. Tačiau jeigu įmonės veikia žemės ūkio produktų pagrindinės gamybos, žuvininkystės, akvakultūros arba krovinių vežimo keliais sektoriuose ir kartu kituose sektoriuose ar vykdo kitą veiklą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiems kitiems sektoriams ar veiklai (pavyzdžiui, šiukšlių surinkimui jūroje), jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą. Valstybės narės gali įvykdyti šį įpareigojimą visų pirma *de minimis* pagalbos suma kompensuodamos tik paslaugos teikimo sąnaudas, įskaitant nuosaičių pelną. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas anglių sektoriui, atsižvelgiant į jo specifinius bruožus ir į tai, kad tame sektoriuje veikiančioms įmonėms retai pavedama teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas;

(8) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos. Nei veikla ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą pirmajam pardavimui, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba;

(9) Teisingumo Teismas nustatė ⁽²⁾, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigosios nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti. Dėl šios priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų arba joje išigytų produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas *de minimis* pagalbai, kuri būtų susieta su pagrindinių gamintojų prievole ją dalintis;

(10) šis reglamentas neturėtų būti taikomas *de minimis* eksporto pagalbai arba *de minimis* pagalbai, kuria sudaromos palankesnės sąlygos vietiniams nei importuotiems produktams;

(11) šis reglamentas neturėtų būti taikomas sunkumus patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ⁽³⁾, kadangi nėra tinkama teikti veiklos pagalbą sunkumus patiriančioms įmonėms ne restruktūrizacijos tikslais, taip pat kyla sunkumų nustatant tokio pobūdžio įmonėms suteiktos pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą;

(12) remiantis principais, reglamentuojančiais pagalbą, kaip apibrėžta Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje, *de minimis* pagalba turėtų būti laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti;

(13) siekiant užkirsti kelią įvairiose Sąjungos priemonėse nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių nesilaikymui, *de minimis* pagalba neturėtų būti sumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms padengti, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo kiekvienam atvejui būdingomis aplinkybėmis nustatytas pagalbos intensyvumas viršytų Komisijos priimtame bendrosios išimties reglamente arba sprendime nustatytą dydį;

(14) šiuo reglamentu neturėtų būti ribojamas Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymas įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugas. Teikdamos pagalbą už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą valstybės narės turėtų galėti laisvai pasirinkti remtis arba šiuo reglamentu, arba Reglamentu (EB) Nr. 1998/2006;

(15) *Altmark* sprendime ⁽⁴⁾ Teisingumo Teismas nustatė keletą sąlygų, kurios turi būti tenkinamos, kad kompensacija už visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą nebūtų laikoma valstybės pagalba. Šiomis sąlygomis užtikrinama, kad kompensacija už grynąsias sąnaudas, kurias patyrė veiksmingai veikiančios įmonės teikdamos visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, nebūtų laikoma valstybės

⁽¹⁾ OL L 7, 2012 1 11, p. 3.

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 12 d. sprendimas *Prancūzijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949.

⁽³⁾ OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

⁽⁴⁾ 2003 m. liepos 24 d. sprendimas *Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00, Rink. p. I-7747.

pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį. Tas grynąsias sąnaudas viršijanti kompensacija yra valstybės pagalba, kuri gali būti laikoma suderinama remiantis taikytinomis Sąjungos taisyklėmis. Kad šis reglamentas nebūtų taikomas siekiant nesilaikyti sprendime *Altmark* nustatytų sąlygų ir kad pagal šį reglamentą suteikta *de minimis* pagalba nedarytų poveikio prekybai dėl jos sumavimo su kita kompensacija už tą pačią visuotinės ekonominės svarbos paslaugą, *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą neturėtų būti sumuojama su kita kompensacija už tą pačią paslaugą neatsižvelgiant į tai, ar ji yra ar nėra valstybės pagalba pagal *Altmark* sprendimą arba suderinama valstybės pagalba pagal Sprendimą 2012/21/ES, arba Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (2011 m.)“⁽¹⁾. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas kompensacijai, gautai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, už kurių teikimą taip pat suteikta kitokios rūšies kompensacija, išskyrus atvejus, kai ta kita kompensacija yra *de minimis* pagalba pagal kitus *de minimis* reglamentus ir laikomasi šiame reglamente nustatytų sumavimo taisyklių;

- (16) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* ribos taikymą, visos valstybės narės turėtų taikyti tą patį skaičiavimo metodą. Siekiant palengvinti tokį skaičiavimą ir atsižvelgiant į esamą *de minimis* taisyklės taikymo praktiką, pagalbos sumos, kurios nėra teikiamos piniginių forma, turėtų būti konvertuojamos į bendrąją subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų, išskyrus dotacijas arba dalimis mokamą pagalbą, subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinomis rinkos normomis turėtų būti laikomos orientacinės normos, šiuo metu nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo⁽²⁾;

- (17) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėjimą šis reglamentas turėtų būti taikomas tik skaidriai *de minimis* pagalbai. Skaidrią pagalbą laikytina tokia pagalba, kurios bendrąją subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos įvertinimo. Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas ir apribotą atleidimą nuo mokesčių. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti

laikoma skaidrią *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai bendra valstybės injekcijos suma yra mažesnė negu nustatyta *de minimis* riba. Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti⁽³⁾ nurodyta pagalba, kurią sudaro kapitalo priemonės, neturėtų būti laikoma skaidrią *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusių rizikos kapitalo schemą kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos. Pagalba, kurią sudaro paskolos, turėtų būti laikoma skaidrią *de minimis* pagalba, kai bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis dotacijos suteikimo metu rinkoje galiojusiomis palūkanų normomis;

- (18) būtina užtikrinti garantijų schemų, kurios negali turėti poveikio prekybai ir iškraipyti konkurencijos ir apie kurias turima pakankamai duomenų galimam poveikiui patikimai įvertinti, teisinį tikrumą. Todėl šiuo reglamentu 500 000 EUR *de minimis* riba turėtų būti pakeista į ribą, priklausančią nuo garantijos ir pagrįstą individualios paskolos pagrindinės garantijos suma. Ši konkreti riba turi būti apskaičiuota remiantis metodika, pagal kurią vertinama valstybės pagalbos suma, įtraukta į garantijų schemas, pagal kurias padengiamos perspektyvių įmonių paskolos. Nuo garantijos priklausančiai ribai apskaičiuoti naudojama metodika ir duomenys neturėtų apimti sunkumus patiriančių įmonių, nurodytų Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti. Todėl ši konkreti riba neturėtų būti taikoma individualiai pagalbai, suteiktai ne pagal garantijos schemą, sunkumus patiriančioms įmonėms suteiktai pagalbai arba garantijoms, teikiamoms pagrindiniams sandoriams, kurie nelaikomi paskolomis, pavyzdžiui, garantijos kapitalo sandoriams. Konkreti riba turėtų būti nustatyta pagal tai, kad atsižvelgiant į 13 % ribos normą (galutinis įsipareigojimų nevykdymo santykis), atspindinčią garantijų schemų blogiausią atvejį Sąjungoje, 3 750 000 EUR sudarančios garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas gali būti prilygintas 500 000 EUR *de minimis* ribai. Šios konkrečios ribos turėtų būti taikomos tik garantijoms, dengiančioms iki 80 % pagrindinės paskolos. Komisijos patvirtintą metodologiją, apie kurią buvo pranešta remiantis Komisijos reglamentu valstybės pagalbos srityje, valstybės narės gali taip pat naudoti vertindamos pagal garantiją numatytą bendrąją subsidijos ekvivalentą, jeigu patvirtintoje metodologijoje aiškiai apibrėžta garantijų ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą;

- (19) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar pagalbos priemonės, kurios nesudaro dotacija,

⁽¹⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 15.

⁽²⁾ OL C 14, 2008 1 19, p. 6.

⁽³⁾ OL C 194, 2006 8 18, p. 2.

paskola, garantija, kapitalo injekcija, rizikos kapitalo priemonė arba apribotas atleidimas nuo mokesčių, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* ribos ir todėl jai galėtų būti taikomos šio reglamento nuostatos;

- (20) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, visų pirma, kad pagalba, teikiama pagal *de minimis* pagalbos taisykles, atitiktų jų sąlygas. Remdamosi Sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą, sukurdamos reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta tai pačiai įmonei visuotinės svarbos paslaugoms teikti, neviršytų bendros leidžiamos ribos. Todėl, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi nuostatų dėl *de minimis* pagalbos sumavimo pagal kitus *de minimis* reglamentus, teikdamos *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie pagalbos sumą ir kad ji yra pagalba *de minimis*, darydamos nuorodą į šį reglamentą. Be to, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie bet kokią kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius fiskalinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą. Valstybė narė taip pat galėtų užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi nustatytos ribos, naudodamasi centriniu registru;
- (21) šis reglamentas turėtų būti taikomas nepažeidžiant Sąjungos teisės reikalavimų viešųjų pirkimų srityje arba papildomų reikalavimų, nustatytų Sutartyje arba Sąjungos sektorinės teisės aktuose;
- (22) šis reglamentas turėtų būti taikomas iki jo įsigaliojimo įmonėms, teikiančioms visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, suteiktai pagalbai;
- (23) Komisija ketina peržiūrėti šį reglamentą po penkerių metų nuo jo įsigaliojimo,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Taikymo sritis ir apibrėžtys

- Šis reglamentas taikomas pagalbai, suteiktai įmonėms, kurios teikia visuotinės ekonominės svarbos paslaugą pagal Sutarties 106 straipsnio 2 dalį.
- Šis reglamentas netaikomas:
 - pagalbai, suteiktai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje veikiančioms įmonėms, kurioms taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾;
 - pagalbai, suteiktai įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų pagrindine gamyba;

c) pagalbai, suteiktai įmonėms, užsiimančioms žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba, šiais atvejais:

- kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pagrindinių gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį;
 - kai pagalba priklauso nuo to, ar bus dalinai arba visa perduota pagrindiniams gamintojams;
- d) pagalbai su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėse narėse, t. y. pagalbai, tiesiogiai susijusiai su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;
- e) pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių;
- f) pagalbai, suteiktai anglių sektoriuje veikiančioms įmonėms, kaip apibrėžta Tarybos sprendime 2010/787/ES ⁽²⁾;
- g) pagalbai, suteiktai įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį;
- h) pagalbai, suteiktai sunkumus patiriančioms įmonėms.

Jei įmonės veikia ir pirmos pastraipos a, b, c arba g punktuose nurodytuose sektoriuose, ir sektoriuose, kurie įtraukti į šio reglamento taikymo sritį, šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kuri suteikta tuose kituose sektoriuose ar kitai veiklai, su sąlyga, kad valstybės narės tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą.

3. Šiame reglamente:

- žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės produktus;
- žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;
- prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas, siekiant parduoti, pasiūlyti parduoti, tiekti arba kitaip pateikti rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminės produkcijos gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir išskyrus bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą; kai pirminės produkcijos gamintojas tą produkciją parduoda galutiniams vartotojams tam tikslui skirtose atskirose patalpose, tai laikoma pardavimu.

⁽¹⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

⁽²⁾ OL L 336, 2010 12 21, p. 24.

2 straipsnis

De minimis pagalba

1. Įmonėms skiriama pagalba visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, todėl jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas, jei ji atitinka šio straipsnio 2–8 punktuose nustatytas sąlygas.

2. Bendra vienai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančiai įmonei skiriamos *de minimis* pagalbos suma neviršija 500 000 EUR per bet kurį trejų fiskalinių metų laikotarpį.

Ši riba taikoma neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba dalinai finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Laikotarpis nustatomas vertinant tuos fiskalinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

3. 2 dalyje nustatyta riba išreiškiama pinigine dotacija. Skaičiuojamos bendrosios sumos, t. y. neatskaičius mokesčių ar kitų rinkliavų. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Jeigu pagalba mokama dalimis, jos vertė perskaičiuojama skyrimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

4. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidri pagalba). Konkrečiai:

- a) pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis dotacijos suteikimo metu rinkoje galiojusia orientacine norma;
- b) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai bendra valstybės injekcijos suma neviršija nustatytos *de minimis* ribos;
- c) pagalba, kurią sudaro kapitalo priemonės, nėra laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusių rizikos kapitalo schemą kiekvienai tikslinei įmonei numatomas kapitalas neviršija *de minimis* ribos;
- d) sunkumų nepatiriančioms įmonėms pagal garantijos schemą suteikta individuali pagalba laikoma skaidria *de minimis* pagalba, kai suteikiamos pagrindinės paskolos garantijos dalis neviršija 3 750 000 EUR vienai įmonei. Jeigu pagrindinės paskolos garantijos dalis sudaro tik atitinkamą šios

ribos dalį, laikoma, kad tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas atitinka 2 dalyje nustatytos ribos tą pačią dalį. Garantija neviršija 80 proc. pagrindinės paskolos. Garantijų schemos taip pat laikomos skaidriomis, jeigu:

- i) iki schemos įgyvendinimo garantijų bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudojama metodika buvo patvirtinta apie ją pranešus Komisijai pagal valstybės pagalbos srityje Komisijos priimtą reglamentą ir
- ii) patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų ir pagrindinių sandorių rūšis, atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

5. Jeigu bendra už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą pagal šį reglamentą įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma viršija 2 dalyje nustatytą ribą, tokiai sumai šis reglamentas negali būti taikomas, net tai jos daliai, kuri neviršija tos ribos. Tokiu atveju šis reglamentas negali būti taikomas šiai pagalbos priemonei.

6. *De minimis* pagalba pagal šį reglamentą nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms padengti, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo kiekvienu atveju atskirai nustatytas pagalbos intensyvumas viršytų Komisijos priimtame bendrosios išimties reglamente arba sprendime nustatytą dydį.

7. *De minimis* pagalba pagal šį reglamentą gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba pagal kitus *de minimis* reglamentus neviršijant 2 dalyje nustatytos ribos.

8. *De minimis* pagalba pagal šį reglamentą nesumuojama su jokia kita kompensacija, suteikta už tos pačios visuotinės ekonominės svarbos paslaugos teikimą, neatsižvelgiant į tai, ar ta kompensacija yra valstybės pagalba, ar ne.

3 straipsnis

Stebėjimas

1. Jeigu valstybė narė įmonei ketina skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie bendruoju subsidijos ekvivalentu išreikštą skiriamos pagalbos dydį ir pagalbos *de minimis* pobūdį, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio išipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar neviršijama 2 straipsnio 2 dalyje nurodyta riba. Prieš

teikiant pagalbą, iš visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančios įmonės valstybė narė taip pat gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius fiskalinius metus.

Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei pagal šį reglamentą suteikta *de minimis* pagalba neviršys 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos ir ar laikomasi 2 straipsnio 6, 7 ir 8 dalyse nustatytų pagalbos sumavimo taisyklių.

2. Jeigu valstybė narė įsteigė centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms, 1 dalies pirma pastraipa netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų metų informacija.

3. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Tokiuose dokumentuose pateikiama visa informacija, reikalinga įrodyti, kad šio reglamento sąlygos yra tenkinamos. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 fiskalinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją,

kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar tenkinamos visos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, ypač bendra *de minimis* pagalbos suma, kurią pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gavo bet kuri įmonė.

4 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti suteiktai *de minimis* pagalbai, jeigu ji atitinka 1 ir 2 straipsniuose nustatytas sąlygas. Bet kokia pagalba visuotinės ekonominės svarbos paslaugoms teikti, kuri neatitinka tų sąlygų, įvertinama remiantis atitinkamais sprendimais, bendrosiomis nuostatomis, rekomendacijomis, komunikatais ir pranešimais.

Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokia šio reglamento sąlygas atitinkanti *de minimis* pagalba gali būti toliau teisėtai teikiama dar šešių mėnesių laikotarpiu.

5 straipsnis

Įsigaliojimas ir galiojimo laikas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 2018 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. balandžio 25 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO